

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 12Csp/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117201587
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Paveleková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8117201587.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou Mgr. Alenou Pavelekovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna č. 48, 811 07 Bratislava, IČO 35 831 154, v konaní právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: N. K., T.. XX.XX.XXXX, H. Š. C. XX, 082 12 Šarišská Poruba, štátny občan SR, o zaplatenie 5634,66 EUR, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť 1833,86 EUR spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1833,86 EUR od 16.12.2016 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach vo výške 20 EUR vždy do 25-tého dňa toho ktorého mesiaca pod výstrahou straty výhody splátok v prípade omeškania, čo i len jednej splátky počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. N á r o k na náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.01.2017 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 5.634,66 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 5.634,66 EUR od 16. 12. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu (rozumej jeho právny predchodca) odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 13. 11. 2012 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.400 EUR a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 80 EUR. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystavil a odoslal klientovi informáciu z informačného systému banky („výpis z bankovej knihy“) o obratoch, ktorá obsahovala okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého mala byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Uviedol, že táto listina bola vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Uviedol, že klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezavazuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto splátky uvedenej v informácii o obratoch. Uviedol, že dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Pričom posledný kalendárny (teň

v mesiaci bol kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch žalobcu. Pred odstúpením na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu 11. 12. 2016 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.11. 2016 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 5.639,66 EUR.

3. Žalobca predložil: Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 10. 11. 2012, výpis z účtu klienta zo dňa 11. 12. 2016, neskôr doložil obchodné podmienky, vypovedanie zmluvy zo dňa 7. 2. 2014 s kópiou doručky a cenník.

4. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, žaloba mu bola doručená dňa 30.05.2017.

5. Po podaní žaloby došlo k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť žalobcu a po podaní v návrhu na zmenu žalobcu pôvodného žalobcu súd o zmene rozhodol uznesením v č.k. 12Csp/20/2017-33 zo dňa 15. 06. 2017 .

6. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 8. 11. 2017 sa vo veci vyjadril, špecifikoval uplatnenú pohľadávku a zobral žalobu čiastočne späť.

7. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 02.02.2018, ktorým konanie v časti zastavil, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.03.2018 a v časti 4956,53 EUR s príslušenstvom žalobu zamietol. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a to vo výroku II. a III. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a uložil súdu vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalobcu a zohľadniť skutočnosti uvádzané odvolacím súdom.

8. Odvolací súd vo veci uviedol, že vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu je rozhodnutie súdu prvej inštancie v podstatných okolnostiach, teda najmä v otázke posúdenia spotrebiteľského vzťahu medzi stranami sporu a od neho sa odvíjajúce posúdenie uplynutia premlčacej doby, nepreskúmateľné, pričom nepreskúmateľnosť rozhodnutia dosahuje intenzitu nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho strane (v danom prípade žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemohol napraviť odvolací súd v konaní pred odvolacím súdom.

9. Uviedol, že súd prvej inštancie založil argumentáciu o zamietnutí žaloby len na základe jediného dôvodu, ktorým bolo premlčanie uplatnenej pohľadávky, ku ktorému súd prvej inštancie prihliadal ex offa podľa v tom čase účinného ustanovenia § 5b zákona 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

10. K. predmetnému ustanoveniu, z ktorého vychádzal aj súd prvej inštancie, však Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 7.2.2018 vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takéto ustanovenie, ktoré nie je v súlade s ústavou, stráca účinnosť dňom uverejnenia nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (čl. 125 ods. 3, ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky).

11. Odvolací súd uviedol, že v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bolo ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinné a súd bol povinný v prípade správneho právneho posúdenia veci toto ustanovenie aplikovať. Napriek tomu vyššie uvedený nález Ústavného súdu Slovenskej republiky treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad napadnutého ustanovenia s Ústavou Slovenskej republiky. Nález ústavného súdu - okrem toho, že je právnym dôvodom neúčinnosti nesúladného ustanovenia zákona (ex nunc, od publikovania nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky) - predstavuje tiež interpretáciu dotknutých ustanovení ústavy (v tomto prípade čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) v tom zmysle, že ich treba vykladať inak, než ich vyložil zákonodarca pri prijímaní nesúladného ustanovenia zákona (v tomto prípade to znamená, že prihliadanie na premlčanie bez námietky strany je v rozpore s týmito

ustanoveniami ústavy). Súdny sú pri rozhodovaní viazané nielen zákonom, ale aj ústavou (čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Teda postup súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci použil ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bol síce v súlade s vtedy účinným zákonom, avšak v rozpore s ústavou, konkrétne s ustanoveniami čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Takýto protiústavný postup (aj keď išlo o postup v zmysle zákona) predstavuje porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

12. Súd prvej inštancie preto opätovne vytyčil termín pojednávania a vec opäť prejednal v súlade s § 191 ods. 1 CSP zhodnotil vykonané dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a zistil tento skutkový stav:

13. Veriteľ ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ mali uzatvoriť dňa 10.11.2012 v písomnej forme zmluvu, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému revolvingový úver.

14. Zo žiadosti vyplynulo, že výška peňažnej pôžičky bola 2.400 EUR; celkové náklady žalovaného predstavovali sumu 1.293,01 EUR; štandardná mesačná splátka 80 EUR, štandardná úroková sadzba 22,80 %, informatívna RPMN 26,07 %, celková čiastka, ktorú musel spotrebiteľ zaplatiť 3.693,01 EUR, priemerná hodnota RPMN 23,63 %.

15. Pod bodom 22. v časti „vyhlásenia klienta“ je uvedené, že prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní platobnej kreditnej karty VUB a.s., vydávanej v spolupráci s CFH, OP, cenník a potvrdzujúci list sú súčasťou tejto zmluvy.

16. Podľa obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet čl. 2 bodu 2, prijatím a schválením žiadosti zo strany banky za žiadosť stáva a zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. vydávanej v spolupráci so správcom. Pokiaľ nie je v zmluve výslovne uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky, banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzatvorení zmluvy vydaním potvrdzujúceho listu o schválení žiadosti ak uzatvorení zmluvy a zaslaním jedného vyhotovenia zmluvy, potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy.

17. Žalobca spolu s listinnými dôkazmi predložil výpis bankomatky Quatro za obdobie od 13. 11. 2012 do 30. 11. 2016, z ktorého vyplynulo že žalovaný nerealizoval kreditné transakcie vo výške 800 EUR.

18. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy - Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 14, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 10.11.2012 zmluvu označenú ako „Žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty QUATRO“, z ktorej vyplýva, že schválený úverový rámec je 2.400 EUR, štandardná mesačná splátka 80 EUR a štandardná úroková sadzba v zmysle platného cenníka 1,9 % p.m. / 22,8 % p.a..

22. V zmluve bol uvedený iba informatívny výpočet RPMN navyše v zmluve umiestnené mieste mimo podmienok úveru, v zmluve navyše neboli uvedené ani žiadne poplatky. Žalovanému boli peňažné prostriedky poskytované na základe čerpania prostredníctvom kreditnej karty, preto sa na predmetnú zmluvu vzťahuje citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu sa teda vzťahujú ustanovenia vyššie citovaného zákona, vrátane náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. aj náležitosť uvedená v § 9 ods. 2 písm. j) zákona - uvedenie RPMN, ktoré v zmluve absentuje a z tohto dôvodu sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

23. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že pri revolvingovom úvere nie je možné určiť RPMN a v tomto ohľade poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/95/2010, súd poukazuje na to, že tento názor bol už následnou praxou súdov prekonaný a existuje množstvo rozhodnutí, z ktorých vyplýva, že aj pri revolvingovom úvere je možné určiť RPMN (napr. rozsudok KS Banská Bystrica, sp. zn. 17 Co 215/2012 zo dňa 10.10.2012).

24. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd žalobe čiastočne vyhovel a priznal žalobcovi sumu 1833,86 EUR, čo predstavuje rozdiel medzi prijatými platbami celkovo v sume 2633,86 EUR a realizovanými platbami 800 EUR spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania, keďže žalovaný už bol k dátumu 16.12.2016 tak, ako to navrhoval žalobca, nepochybne v omeškaní s plnením svojho dlhu a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

25. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je fyzickou osobou a uviedol, že jeho príjem ak rodine predstavuje len suma 400 EUR, pričom sumu 350 EUR z toho poberá manželka ako opatrovateľský príspevok na zdravotne postihnutú dcéru samotný žalovaný nemá osobne žiadny príjem spolu vychovávajú 4 maloleté deti z toho dve sú nevidiace nie je teda schopný zaplatiť celú sumu jednorazovo, súd ho zaviazal na zaplatenie v mesačných splátkach vo výške 20 EUR.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom pomerne neúspešnejší žalobca (po čiastočnom späťvzati sa domáhal zaplatenia sumy 4956,53 EUR a úspešný bol v časti 1833,86 EUR) nemá nárok na náhradu trov konania a pomerne úspešnejšiemu žalovanému, podľa obsahu spisu, žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.